

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: V. M.**, bytem R., P. 3, zastoupen Mgr. M. K., se sídlem Ch., P. 3, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2015, č. j. MV-137387-4/SO/sen-2014,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč zaplacený z podané žaloby. Tato částka bude žalobci vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Miroslava Kalouse.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení dvou rozhodnutí žalovaného, a to: 1) rozhodnutí ze dne 15. 1. 2015, č. j. MV-137387-4/SO/sen-2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a 2) rozhodnutí ze dne 15. 1. 2015, č. j. MV-137387-5/SO/sen-2014. Žaloba směřující proti druhému uvedenému rozhodnutí (č. j. MV-137387-5/SO/sen-2014) soud usnesením ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 A 44/2015 – 34 vyloučil k samostatnému projednání pod sp. zn. 9 A 155/2015 a pod sp. zn. 9 A 44/2015 vedl dále řízení pouze o napadeném rozhodnutí. Předmětem nyní posuzované věci je tedy pouze žaloba proti napadenému rozhodnutí.

Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 19. 9. 2014, č. j. OAM-56190-13/DP-2013, kterým byla podle § 41 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost žalobce o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání. Napadené rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že žalobce podal dne 12. 11. 2013 u správního orgánu prvního stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. Řízení o této žádosti správní orgán prvního stupně zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu usnesením ze dne 7. 4. 2014, č. j. OAM-56190-8/DP-2013, které bylo žalobci doručeno dne 14. 4. 2014 a dne 30. 4. 2014 nabylo právní moci. Proti tomuto rozhodnutí podal dne 10. 8. 2014 žalobce odvolání, v němž mj. uvedl, že žádá o prominutí zmeškání odvolání (v případě, že by správní

orgán prvního stupně dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno opožděně). Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil názor, že správní orgán prvního stupně postupoval správně, když žádosti žalobce nevyhověl. Konstatoval, že usnesení správního orgánu prvního stupně o zastavení řízení ze dne 7. 4. 2014 bylo doručeno řádně, neboť součástí správního spisu je doručenko, která potvrzuje jeho převzetí dne 14. 4. 2014 osobně žalobcem, přičemž žalovaný neshledal pochybnosti o pravosti jeho podpisu. Tvzení žalobce, že se v době doručování zásilky nenacházel v místě svého bydliště a byl v zahraničí, není podloženo žádnými relevantními důkazy.

Žalobce v žalobě proti napadenému rozhodnutí namítal, že mu byly písemnosti doručovány na pobytovou adresu, ale usnesení (o zastavení řízení) ze dne 7. 4. 2014 mu nikdy doručeno nebylo. Žalobce přitom měl řádně označenou poštovní schránku a nikomu neudělil plnou moc k vyzvedávání písemností. Žalobce by musel být vyrozuměn o uložení písemnosti na poštovním úřadě. Správní orgán prvního stupně mohl rovněž usnesení ze dne 7. 4. 2014 vyvěsit na úřední desce, což se pravděpodobně nestalo. Správní orgány rovněž nehodnotily důsledky dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince, které jsou značné a zjevně nepřiměřené důvodům napadeného rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námitky jsou totožné s odvolacími námitkami. S ohledem na to plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se se všemi námitkami plně vypořádal, a Městskému soudu v Praze navrhl, aby žalobu zamítl.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonné podmínky pro to, aby napadené rozhodnutí mohlo být soudem věcně přezkoumáno a zda je žaloba přípustná. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007 – 49, je rozhodnutí o neprominutí zmeškání odvolání rozhodnutím podkladovým, které předběžně upravuje poměry svých adresátů a ve vztahu ke konečnému posouzení včasnosti samotného odvolání má tedy charakter rozhodnutí předběžného. Předběžnost je dána z hlediska časového, kdy rozhodnutí o odvolání správní orgán nevydá dříve, než je v řízení postaveno najisto, zda bylo zmeškání úkonu prominuto či nikoli, a z hlediska vzájemné podmíněnosti, kdy výsledek rozhodnutí o prominutí či neprominutí zmeškání úkonu ve své podstatě předurčuje výsledek konečného rozhodnutí o podaném odvolání. Z uvedených důvodů není možno brojit přímo proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty, ale až proti jeho důsledkům, které mají pro žalobce právní relevanci. Tento závěr má oporu v zákonné konstrukci přezkumu ve správním soudnictví jako přezkumu rozhodnutí konečné povahy a v zásadě rychlosti a hospodárnosti řízení, neboť připuštění soudního přezkumu proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání odvolání by ve svém důsledku znamenalo roztržičnost celého řízení a prodlužování jeho celkové délky. Soud tedy uzavírá, že žalobce podal žalobu proti správnímu aktu, který je ze soudního přezkumu podle § 70 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 65 odst. 1 s. ř. s. vyloučen, a proto soud v souladu s § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu jako nepřípustnou odmítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. V souladu s citovaným ustanovením soud ve třetím

výroku tohoto usnesení rozhodl, že žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který za podání žaloby zaplatil. K tomu soud stanovil přiměřenou lhůtu.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 26. února 2016

JUDr. Naděžda Řeháková , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková